

No. 11. } 17de Marts 1889. } 15de Merg.

De to Rædletter.

"Na, fortæl os en sand Historie om en eller anden, du kender, Fader," sagde tre Børn meget ivrig.

"Skal det være om en Dreng eller Pige?"

"Lad det være om en Dreng denne Gang, om en rigtig udmærket Dreng," svarede de.

"For omtrent tredive Aar siden," begyndte Faderen, "var en femtenaarig Dreng ved Navn Harald ombord paa et Krigsskib. Han elskede vor Herre Jesus, og de sidste Ord, hans Moder, der var Enke, sagde til ham, var: "Vær din Fane tro, min Dreng; vær først din Gud og saa dit Land tro!"

Harald viste, at han var "sin Fane tro" den allersørste Aften, han kom ombord. Han knælede ned for at bede; men lidt efter lidt hørte han

en raabe med svingrende Stemme: "Hallo, den Iver maa kjøles, min gode Fyr," og idetsamme blev et Fod koldt Vand kastet over ham. De Rædletter, som laa i sine Kjøier, stoggerlo og fandt, at det var "evige Kvier", som de kaldte det. En af dem sagde: "Hør, Kammerater, det gaar aldrig an at lade den pene, lille Fyr blive forkjølet; kom, hjælp mig at varme ham godt igjennem." Dette lod de sig ikke slippe to Gange; de styrtede hen imod ham skrigen og hujende og begyndte at gnide den stakkels Haralds Hals og Ansigt voldsomt med Røjnepeber, saa voldsomt, at han blev ganstke rød baade af Smerte og Naseri.

Dersom nogen af jer, Dreng, kender Virkningen af Røjnepeber paa vaad Hud, vil I ikke undres over, at hans Forbitvelse var vaak, og at han var nær ved at gjengælde ondt

med ondt; men saa huffede han pludselig paa, at der staaar skrevet: "Da han led, truede han ikke;" saa gik Breden over.

Det var kun Begyndelsen til Haralds Prøvelser. Hans værste Plageaand var en Dreng ved Navn Hamilton, ogsaa kaldt "Sorte Percy" af sine Kammeraler, for hvem han var Anfører ved alle mulige Optøier. Han gav Harald Ogenavnet "Helligper" eller "Patteglutten", og saaledes blev han kaldt ombord.

En Dag i den bistaieste Bugt reiste der sig pludelig en Storm, og Kapteinen befalede Hamilton med sin høie, klare Stemme at gaa tilbeirs og fire et Seil ned. Skjøndt "Sorte Percy" var en tapper Fyr til at drille, var han en stor Kujon, naar der var Fare paaferde, hvilket tidt er Tilfældet med den Slags Folk, og da han saa paa den spaiende Mast og det sønderrevne Seil, blev han bleg og tøvede.

"Med Forlov, maa jeg gaa op istedetfor Hamilton," sagde Harald, idet han gik hen til Kapteinen; "jeg var deroppe igaar for min Fornøielses Skyld."

"Bed du, hvad du udsætter dig for, Knøs, i denne Storm," sagde Kapteinen, "du har jo ikke været ombord i tre Maaneder!"

"Jeg er ikke bange, Hr. Kaptein," svarede Harald, og det rolige, tillidsfulde Ansigt viste dem, der brød sig om at lægge Mærke til det, at det Ord: "Herren er min Styrke," er lige saa sandt nu som for 3000 Aar siden.

Mange ængstelige Dine fulgte den lille Raket, idet han omhyggelig og

hurtig udførte Kapteinens Ordre. Han firede Seilet ned og kom ned paa Dækket igjen i god Behold. Sorte Percy ilede hen til ham og sagde: "Det kan nok være, at du hører til de hellige, men Kujon eller Patteglut er du rigtignok ikke; jeg beder dig, om du vil være min Ven og sige mig, hvad det er, der gjør, at du er saa god mod en Fiende!" —

"Kan mine smaa Venner gjette, hvem Harald og Percy er?"

"Jeg tror, at Harald er vor fjære gode Onkel Harald, det kunde ligne ham at bære sig saaledes ad," svarede en af Drengene. "Men hvem kan den affhyelige Sorte Percy være, vi kjenner ingen, der er som han."

"J ved, eders Faders andet Navn er Percy, og det gjør mig ondt at maatte tilstaa, at det er mig; men da jeg lærte Haralds Frelser at kjenne, saa jeg, hvor slet et Menneske jeg var. Jeg kan ifandhed sige: "Bed Guds Naade er jeg det, jeg er," men jeg ønsker, at I skal huske paa, at det første, der gjorde Indtryk paa mig, var eders Onkels ædle Opførsel, og den Lykke, som jeg ikke kunde undlade at se, at han nød. Lige siden hin Storm har vi været gode Venner; han er som en Broder for mig, og det er derfor, I kalder ham Onkel. Jeg kunde fortælle eder meget om hans Tapperhed og de Ubesbesvinninger, han har modtaget; men han tjener en guddommelig Herre, og hans: "Vel gjort, du gode og tro Tjener," vil være ham fjærere end al Ros, alle Medaljer og al Forfremmelse.

(Efter fr. Børnetidende).

Josef udtyder Faraos Drømme (1 Mosf. 41).

"De Drømme, Konge!" var Josefs Svar,
 "Betyde kun et og det samme;
 Derved dig Herren betegnet har,
 Hvad brat dig skal times og ramme.

Du først maa vente syv fede Aar,
 De magre dem følge i Hælen,
 Saa, hvad der levnes, kun lidt forslaar,
 Af Livet udpines da Sjelen.

Men hør nu, Konge! et gyldent Raad,
 Det bedste, som nogen kan give
 For Hungersnød og for Hulkegraad,
 Saa Folket maa holbes ilive:

Befal en from og forstandig Mand
 At samle og holde tilrede
 Den femte Part over alt dit Land
 Af Høsten i Aarene fede.

Lad Misværet komme da, som den maa,
 Et lægger dog Landet den øde,
 Det rige Forraad skal godt forslaa,
 Til atter du høster Afgrøde!"

Det Raad af Kongen fik Lov og Pris,
 Han sagde med Bød for sin Vaande:
 "Slet ingen som du er from og vis,
 Du taler af Himmelens Aande.

Besyr mit Hus og regjer mit Land!
 Du ved deres bedste at ramme;
 Kun paa min Throne din Dvermand,
 Vor Magt er forresten den samme."

Saa, langt fra Frænder og Føbestavn
 Kom Josef til Hæder og Ære,
 Som Runeraader et Udelssnavn
 Befalede ham Kongen at bære.

Grundtvig.

Stor nød.

En ung Prestfættling var saa lidet; en
 hans Menighed var saa lidet; en
 ældre Embedsbroder svarede:

"Den er dog saa stor, som du vil
 ønske, naar du skal gjøre Regnskab for
 den paa Dommens Dag."

Formaningen gjælder ikke alene Pre-
 ster, men ogsaa Lærere og enhver, som
 har et Tilfynsembede at varetage.

Hvortil blev Tungen skabt?

(Efter det Franste ved D. K.).

"Hvem har skabt Tungen?" spurgte en Lærer sine Elever i Søndagskolen.

"Gud."

"Rigtig. Men Gud har altid en Hensigt med, hvad han gjør, og han vil altid noget godt med, hvad han har skabt. Nævn mig da noget, hvor-til I tror, Gud skabte Tungen."

"Til at spise med," mente en.

"Sandt nok. Men hvad mere tror I, han skabte den til?"

"Til at tale og synge med," svarede en.

"Til at fræmsige Lektierne med," svarede en anden.

"Til at bede med," sagde flere paa en Gang.

"Ja, og hør, hvad jeg siger," fortsatte Læreren.

"Fremfor alt, Børn, glem ikke, at Gud skabte Tungen, forat vi med den skulde bede til ham, love ham, takke ham og prise hans Navn. Og nu skal jeg fortælle eder, hvortil Gud ikke skabte Tungen. Han skabte den ikke til at være bitter med, ikke til at sladre med, ikke til at lyve med og ikke til at bande med. Det var ikke hans Mening, at vi skulde sige noget, som er dumt, tosset, uartigt, ufjærligt, upassende, usømmeligt og raadvent. Som dette ihu, Gutter og Piger, hver Gang I bruger Tungen. Brug den, hvortil Gud vil, I skal bruge den. Brug den til det gode, ikke til det onde. Brug den til Guds Ære hver eneste Dag af eders Liv!

Tag saa frem eders Bibler. Lad os se, hvad Gud i sit Ord siger om Tungen. En for en vil høit og thye-

ligt læse op følgende Steder: Salme 34, 14; 37, 30. Ordspr. 12, 17-19; 15, 1-2. Ef. 4, 29. Jak. 1, 26. 1 Petr. 2, 21-23 og 3, 9-10."

Læser! Tag ogsaa du frem din Bibel og se, hvad der staar!

Gaade.

Fra hvilken Side du læser mig, Jeg bliver stæfse mig selv dog lig. Fordum mit Navn helt vel mon klinge, Nu er min Agt og Ære kun ringe. I fald du Hovedet af mig slaar, Langt, langt tilbage din Tanke da gaar. Og gjør du nok engang samme Manøver. Da Rist og Frø mig nødvendig behøver. Men hvis du Halsen to Gange ta'r bort, Da bliver dit Liv uden mig kun kort.

G. B.

"Børneblad,"**15de Aargang,**

ubkommer nu ugentlig. Bladet leveres til følgende Pris:

- 1) Enkelte Expl. for 40 Cts. pr. Exemplar.
- 2) Agenter, der selv holde Navneliste og indstaa for Bladets Betaling, saa Bladet i Pakker paa 5-25 Expl. for 30 Cts. pr. Expl. over 25 — = 25 — —

Desuden gives de Agenter, der prompte betale i Forstud i Begyndelsen af Aaret istedetfor Præmie, 10 pCt. Rabat af, hvad de betale.

Adresse: Prof. **J. B. Frich**, Parker — Hennepin Co. — Minn. Nærmeste Express- og Money Order Office er **Minneapolis**.

Entered at the post office Minneapolis, Minn., as second-class matter.

"Fædrelanbet og Emigrantens" Trykkeri, Minneapolis, Minn.